REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf.. Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 170. Brașov, Sâmbătă 3 (16) August 1902.

Mare consiliu la Ischl.

Mâne séu poimâne se va ține la Ischl érășĭ mare consiliu de miniștri comun, sub președința Majestății Sale. La ordinea dilei este, cum scim, învoiéla economică dintre statele dualiste. Ajunge-va óre acest consiliu la o deplină înțelegere?

Etă întrebarea, ce preocupă adĭ cercurile politice din monarchie. Alaltăerĭ numai s'a întors la Viena ministru-președinte Dr. Koerber, venind dela Ratot, unde a visitat pe primul ministru unguresc și unde au conferit amêndoi cu scop de a delătura punctele litigióse cu privire la pact. Foile din Pesta, ca și cele din Viena, aduc scirĭ și fac combinații diferite și contradicĕtóre asupra resultatului consfătuirii între Szell și Koerber. Se susține de o parte, că s'ar fi stabilit o învoială deplină la Ratot. De altă parte se pretinde tocmai contrarul, că adecă Coloman Szell ar fi desfășurăt în Ratot, la adresa guvernului austriac, un formal ultimat. Alții érășĭ afirmă, că ar esista neînțelegerĭ în cabinetul unguresc.

Nimic însĕ nu este până acum constatat în privința resultatului convorbirilor dela Ratot. Cei mai mulțĭ cred, că aicĭ s'a tractat de rêndul acesta despre diferențele, ce mai esistă cu privire la tariful vamal și în deosebĭ despre vama pe materiile brute, cea mult urcată, și pretinsă de Ungaria. Un diar din Viena vrea sĕ scie chiar, că Szell ar fi renunțat la vama pe materiile brute, că ar fi rĕmas în vigóre și vama urcată pe obiectele de industriă, ce a combătut'o guvernuĭ ungar — ceea ce ar însemna, că Szell este, care a cedat mai mult.

Până acuma însĕ, cum am dis, nu se scie nimic sigur. Raportorii au audit, că Dr. Koerber, când s'a despărțit de Szell, i-a dis în ton vesel: „La revedere la Ischl!“ Natural, că aceste cuvinte nu puteau fi interpretate în sens belicos, de pildă în sensul cuvintelor istorice, carĭ vorbesc de-o revedere la Philippi.

Nu. Ischl nu e locul, unde are sĕ se încingă o luptă pe viață pe mórte, ci este din contră terenul, pe care până acuma în totdéuna s'a încercat numai îmblândirea și împăcarea litiganților dualiștĭ, prin însĕ-șĭ intervențiunea monarchului. Deja erĭ, Joi, Dr. Koerber s'a presentat la Majestatea Sa, ca sĕ-i raporteze despre resultatul negocierilor sale cu colegul sĕu ungur, ér astădĭ sosesce în Ischl Coloman Szell și va raporta asemenea Maj. Sale.

Imprejurarea, că cei doi miniștrii-președințĭ se presentă separat și în dile diferite la curte, nu indică tocmai că ar fi deja pe deplin înțeleșĭ, ci ne face sĕ credem, că esistă încă divergențe, carĭ vor veni 'naintea consiliului de miniștri, unde putem presupune, că va întreveni din nou Majestatea Sa în interesul grabnicei lor aplanărĭ.

Acéstă înaltă intervențiune neliniștesce, de ea se teme mai mult organul koșuthist, orĭ, ca sĕ vorbim mai franc, pare a se teme.

Se plâuge diarul partidei kossuthiste, că foile guvernului nu fac decât a cânta imnurĭ unisono „înțeleptului rege“, fiind-că i-a succes acestuia a apropia părțile litigante. Tóte ce se petrec adĭ, precum și eventuala cedare a guvernului Szell „Fügyetlen Magyarország„ le atribue numai și numai intervențiunei personale a monarchului; și față cu cele ce se vor mai decide în consiliul de corónă din Ischl, declară, că acest consiliu face socotela fără birtaș și că „cuvêntul decisiv îl va pronunța nu consiliul de corónă, ci partidul independent și dela 48“.

Vorbe góle și fudule fără basă reală. De mult kossuthiștii au încetat de a mai fi temuțĭ, că ar puté prin forțele lor sĕ rĕstórne dualismul.

Cu mult mai seriósă și reală ni-se pare oposițiunea, ce-o anunță Cehii resolvării normale și liniștite a pactului economic cu Ungaria, pentru casul, când guvernul Koerber nu va fi în stare sĕ satisfacă postulatul lor relativ la introducerea limbei interne oficiale cehice, în mod necondiționat. De aicĭ mai curênd póte sĕ-i vină lovitura de mórte dualismului.

„Un toast iredentist“. Sub titlul acesta „Budapesti Hirlap“ de la 14 August scrie următórele:

„Sunt vr'o optspredece anĭ de când regele Carol al României a visitat vechea capitală a Moldovei, Iașii. In onórea regelui orașul a dat un banchet. Oratorul oficial al acestui banchet, Petru *Grădișteanu*, senator, a salutat pe regele Carol cu următórele cuvinte: „Cel mai frumos mărgăritar, Ardealul, lipsesce din coróna Maiestăței Vóstre, sperăm însĕ, că nu va lipsĭ mult timp“. Acest toast a făcut mult svon atuncĭ chiar și în cercurile diplomatice. Petru *Grădișteanu*, de atuncĭ a îmbătrânit, ce e drept, dér mai înțelept nu s'a făcut. Dovadă despre acésta este următorul cas: Secțiunea Sinaia a ligei culturale a dat mai deunădĭ o serată literară. Era de față și Grădișteanu, care e președintele ligei. La banchet érășĭ a ridicat un toast în sănĕtatea regelui Carol dicênd următórele: „Marele și înțeleptul nostru rege, inspirat de Dumnedeul părinților noștri, nu și-a ales reședința de vară la hotarul țării, ci în mijlocul Românimei, spre aducere aminte, ca nimenĭ sĕ nu-șĭ piardă credința în realisarea marelui imperiu român de la Nistru până la Tisa. Aceia, carĭ au vĕdut unirea Moldovei și a Munteniei, aŭ dreptul sĕ crédă, că nu e departe timpul când o vor puté serba și pe acésta! Acest discurs al lui Grădișteanu l'au aplaudat călduros nu numai civilii, ci și mai mulțĭ ofițerĭ superiorĭ, în fruntea cărora era colonelul *Paleologu*, care se află detașat în ministeriul de rĕsboiŭ.“

Nu avem cunoscință, sĕ fi fost vr'un banchet la Sinaia, la care sĕ fi toastat d. Grădișteanu, décă nu cumva „B. H.“ vorbesce despre serata dansantă din Azuga, pe care a dat-o secția Predeal a ligei culturale.

Intrevederea dela Rátót. Despre întrevederea celor doi miniștri președințĭ, *Koerber* și *Szell*, la Rátót s'au colportat diferite svonurĭ. Unele diare spuneau cu acéstă ocasiune, că Szell ar fi dat lui Koerber un ultimatum, altele vorbiau despre încheiarea pactului. Și una și alta sunt esagerărĭ. Diarul oficios „Magyar Nemzet“ vine acuma și declară următórele: Koerber și Szell au discutat tótă diua cestiunile pendente economice ale celor două state. La aceste discuțiunĭ, afară de cei doi miniștri nimenĭ n'a luat parte. Körber s'a întors a doua di la Viena, ér Szell se va duce la 15 August în Ischl, unde va petrece două dile, ér la 18 August va fi în Budapesta, unde va asista la serviciul divin ce se va celebra din incidentul aniversării 72 a Majestății Sale“ — Despre pretinsul acord, la care ar fi ajuns cei doi presidențĭ, oficiosul nu scie nimic.

Din țera Chazarilor. Chazarĭ! Așa îĭ numesc foile maghiare și puținii diariștĭ creștinĭ, cățĭ au mai rĕmas în pressa scrisă în limba lui Arpad, pe Evreii emigrațĭ de curênd din Galiția. Distincția acésta o fac de témă sĕ nu fie boicotațĭ de jidovimea „patriotică“, care se rĕsfață în parlament și funcții publice, fără sĕ se deosebéscă însĕ în realitate întru nimica de coreligionarii lor habotnicĭ. Sub titlul de mai sus, d. deputat Buzáth Ferencz, se plânge în „Alkotmány“, că de când a interpelat în camera deputaților în chestiunea invasiunei galițiene, mereu primesce anonime amenințătóre din Lemberg, Munkács și alte orașe, ér rabinul din Beregszász, Solomon Schreiber, prin numĕrósele sale legăturĭ internaționale a ajuns sĕ-i opréscă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

În amurg...

Celei care vre sĕ mĕ cunóscă.

Imĭ pare că te vĕd în salcia cea bĕtrână din fundul grădinei, unde 'mĭ spui că te adăpostescĭ câte-odată de căldura sórelui și de vorbele lumii. Iți vei fi petrecênd nespus de bine în cuibușorul tĕu, ascultând poveștile crengilor pletóse, desmierdate de adierea vîntului, séu vĕdêndu-le cum se 'ngrămădesc în juru-ți sĕ-țĭ asculte cântecul de privighetóre. Dér ce dic păsĕrelele, că le-ai luat locul, ele, carĭ nu sciu decât sĕ ciripéscă? Te invidiéză de sigur și n'ar face-o décă te-ar cunósce; ar vedé atuncĭ că le porțĭ prietenie sinceră, dragoste de soră.

Cât așĭ da sĕ mĕ plimb acum prin grădina ta și cu ochii la tine sĕ mĕ împiedec prin érba cea înaltă, séu rĕzimat de trunchiul scorburos al sălciei sĕ 'țĭ întind brațele și sĕ-țĭ dic: „vino“!

Par' că te-aud rĕspundêndu-mĭ: „Nu!“, un „nu“ strengăresc și nespus de dulce. Te-ai cobori încet, cu grije, ér eu mai îngrijat decât tine, ridicat pe vîrful picióre-lor, te-așĭ lua dela cea mai mare înălțime posibilă și alintându-te ca pe un fulg te-așĭ lăsa pe patul de verdéță. Ți-așĭ aduna florĭ, florĭ multe, ér fluturii în mii de fețe, dornicĭ de ceva de-al tĕu ar veni sĕ ți-se așede pe frunte, pe cap, încununându-țĭ pĕrul cel negru.

Visurĭ!...

Ce fericițĭ trebue sĕ fie, cei ce trăesc cu ele séu nenorocițĭ póte..., cine scie. Ar trebui sĕ-i întrebăm pe ei înșișĭ, și cine scie décă n'am primi chiar din partea lor, drept rĕspuns, o ridicătură din umerĭ, nesciind singurĭ de 's fericițĭ séu nenorocițĭ.

Sunt suflete născute sĕ nu trăiască pentru ele, ci sĕ se piardă cu totul în sufletul cel mare al lumei. Acestea nu mai sunt ale lor; simt bucuria fără s'o pricépă și plâng fără sĕ-i aline lacrimile. Trăesc în tóte și mor cu fie-care ființă, ce se stinge.

Și-acum nu mai căuta sĕ mĕ cunoscĭ și n'am sĕ mai caut nicĭ eu sĕ mĕ desvĕlui. Tu ți-ai pierde vremea, ér eu îțĭ mărturisesc, că n'așĭ sci în ce haine sĕ mĕ îmbrac ca sĕ-țĭ pot dice: „Acuma sunt eu însu-mĭ!“...

Sĕ caut mai bine sĕ-țĭ istorisesc ceva. vre-o poveste — décă vréi sĕ-i dicĭ așa — din liniștea amurgului, care mĕ vede întotdéuna, făcêndu-mĭ plimbarea mea de sară.

Rara-rara, ca un moșnég, o iau în fie-care di mai în spre séra pe sub pólele pădurii, pe-o alee liniștită, pierdută în umbra copacilor. Din ce merg, simt cum mĕ desbrac de tóte grijile și gândurile îmĭ adorm unul câte unul. Pe marginea aleei curge un părăiaș și murmurul asemuitor cu ciripitul limpede al pasĕrilor îmĭ umple sufletul de pace. De multe-orĭ mĕ opresc și rĕmân uitat privindu-i undele clare, carĭ ocolesc cochete vre-o frundă séu vre-o rămurea căduță din întâmplare în calea lor. Și tóte de pe aicĭ îmĭ sunt prietene și le hărăzesc la tóte câte-va momente, căcĭ nu mĕ lasă inima sĕ trec pe lângă ele și sĕ nu le spun câte ceva, E o dulce pierdere de vreme care-mĭ odihnesce mintea și-mĭ umple sufletul de parfumul mângăitor al visurilor amăgitóre.

Intr'o di mĕ oprii la un isvor. Erau florĭ în prejurul meu și cântece de pasĕrĭ. Prin bolta de frunde, ce mĕ adăpostea, zăriam o părticică de senin mai limpede decât albastrul ochilor, pe carĭ nu i-am vĕdut încă. Mĕ aședai pe malul apei și cu ochii la cer ascultam cântecul undelor, cel mai frumos cântec pe care l'am audit pe lume. Pierdut cu totul, ne mai gândind nimic, nimic nu mai sciam și nisce aripĭ nevĕdute mĕ purtau pe cărărĭ de florĭ într'un parfum dulce, adormitor.

Nisce rîsete drăgălașe mĕ treziră. Imĭ întorsei capul și pe alee departe crescea o cétă de copii sgomotoșĭ, carĭ umpleau pădurea cu hohotele lor. N'așĭ fi voit sĕ vie și tot îmĭ crescea inima vĕdêndu-i că se apropie. Erau patru fetițe și doi băețĭ carĭ veniau pe întrecute într'o neorânduială drăgălașe. Când au ajuns aprópe de mine nu mai eram eu, eram camaradul lor, părintele lor.

O fetiță se rupse din cétă și alergă înspre isvor. Avea în mână un păhărel. Când m'a vĕdut s'a oprit pentru o clipă și sfiósă s'a apropiat apoi încet, ne pierdêndu-mĕ o secundă din ochĭ. Privirile ei erau speriate ca ale unei căprióre surprinse și sunt sigur că décă așĭ fi dis ceva, séu décă așĭ fi făcut o singură

pe toțî coreligionarii sĕi, sĕ nu mai cumpere vinurî dela d. Buzath. — Deputatul ungur citéză și alte casurî despre amende dictate de rabinî Evreilor, carî nu s'au conformat normativelor prescrise de dênșii relative la cumpĕrăturile cutare séu cutare D-l Buzáth constată cu durere constituirea Evreilor ca stat în stat — și reproșéză guvernului, că nu ia nicî o mĕsură contra lor.

Impĕratul Wilhelm și camera bavareză.

Mare sensație a produs în Germania o telegramă a împĕratului *Vilhelm* adresată principelui regent *Luitpold* al Bavariei, din incidentul respingerei de către camera bavareză a tuturor creditelor cerute pentru colecțiile artistice ale statului. Respingerea a fost pusă la cale de partidul centrului și avea scopul de a demonstra pentru ministrul de culte *Landmann*, pe care principele regent l'a făcut sĕ demisioneze. Demonstrația *pentru* Landmann a fost în acelașî timp o demonstrație *contra* principelui regent.

Étă telegrama împĕratului:

Svinemünde 10 August. *Principelui regent bavarez — în München.* Intorcêndu-mĕ din călĕtoria mea, cu cea mai adêncă indignare am luat notă despre refusarea sumelor cerute de Tine pentru scopurî artistice. Mĕ grăbesc a da espresiune revoltei mele asupra *ingratitudinei urîte*, manifestată prin acel refus atât față cu casa Wittelsbach în general, cât și față cu Alteța vóstră personal, care în tot-déuna ațî strălucit ca model întru sprijinirea artelor. Tot-odată Te rog sĕ-mî permițî a-Țî pune la disposiție sumele necesare, pentru-ca sĕ poțî sĕvîrși în mĕsură deplină problema, ce Ți-ai propus pe terenul artelor. *Wilhelm.*

Principele regent a rĕspuns împĕratului prin următórea telegramă:

Majestății Sale împĕratului Wilhelm. Svinemünde. Imî esprim mulțumirea profundă pentru interesarea caldă, ce o manifestezî față cu tendințele mele și ale casei mele pentru artă, precum și pentru ofertul Tĕu generos. In acelașî timp sunt vesel a-Țî puté comunica, că generositatea unui consilier al meu, care a pus la disposiția nóstră suma refusată, a făcut posibil guvernului meu, ca sĕ-mî îndeplinesc, fidel tradițiunilor casei mele, cultivarea artelor ca cea mai de frunte a mea problemă. *Fischpach* 11 August. *Luitpold*, principele regent al Bavariei.

Catedrala din Sibiiu.

Cetim în „Telegraful Român“:

Din vechia biserică parochială din Sibiiu-cetate nu se mai vĕd astădî decât numai urmele, și tot așa și din casele din nemijlocita ei vecinătate.

Tóte sunt demolate, ér acum se niveléză terenul pentru a se pune fundamentul frumósei și mărețeï clădirî ce se va ridica pe locul până acî ocupat de ele, fundamentul catedralei gr. orientale române din Sibiiŭ.

Lucrările sunt atât de înaintate, încât peste câte-va dile se va puté aședa pétra fundamentală a noului Sion.

In urma înțelegerii luate din partea I. P. S. Sale Archiepiscopului și Metropolitului Ioan Mețianu cu inteligența română din loc, diua sĕvêrșirii acestui act însemnat a fost pusă pe Lunî, 5/18 August, diua nascerii Majestății Sale Monarchului nostru.

In diua prăsnuită ca cea mai mare sĕrbătóre din partea tuturor popórelor monarchiei austro-ungare, în diua nascerii Domnitoriului va fi pusă decî piatra fundamentală a catedralei nóstre, a casei Domnului, pentru a cărei ridicare însușî Monarchul a contribuit cel dintâiu, cu însemnata sumă de o miie de galbenî.

Nu se putea nasce, prin urmare, ideiă mai norocósă și coincidență mai fericită!

Actul punerii petrii fundamentale va fi sĕvêrșit, cu solemnitatea cuvenită, de însușî I. P. S. S. Sa Archiepiscopul și Metropolitul Ioan, premergêndu-î întâiu oficiarea unei liturgii solemne în biserica din suburbiul josefin, de unde întregul public va binevoi a veni la locul pe care se ridică noul Sion, pentru a asista la frumosul act al punerii petrii fundamentale.

Solemnitatea se ve începe la órele 9 a. m.

Clerul român în secolul XVIII.

Am anunțat deja, că în curênd va apare o operă de mult așteptată, care va trata istoria Românilor ardelenî între anii 1751—1764. Autorul acestei opere istorice este d-l canonic metropolitan Dr. Augustin *Bunea* din Blașiu. Titlul cărții este: „*Episcopii Petru Paul Aron și Dionisiu Novacovicî*“. Reproducem din ea capitolul XXVI, care pórtă tiltul:

Dotarea și starea clerului.*)

In sensul diplomei Leopoldine din 1701, clerul unit trebuia sĕ se bucure de beneficii și scutințe egale cu a celorlalte confesiunî recepte și în special cu ale religiunei catolice de ritul latin. Alta însĕ era enunțarea principiului, și alta aplicarea lui efectivă, când era vorba de îmbunătățirea sorții preoților românî.

Cestiunea dotărei Clerului românesc unit a preocupat pe toțî antecesorii episcopului Aron. Episcopul Klein a desvoltat în privința acésta o activitate uimitóre și la stăruințele lui s'au ocupat cu acéstă cestiune un șir lung de anî nu numai Curtea din Viena, ci și dieta Transilvaniei. După multe tratărî de abia târdiu s'a putut obține de la împĕrătésa Maria Teresia decretul de dto 9 Septemvrie 1743, prin care se ordonà, ca preoților unițî sĕ li-se asigneze pămênt suficient pentru traiul lor, adecă porțiunî canonice, orî „*capeții*“, adecă un cuant de cereale de la credincioșii lor proprii, pe cum căpĕtau și preoții altor confesiunî. In Transilvania însĕ era, întocmai ca și astădî, obiceiul stăpânilor sĕ nu prea execute poruncile, când era vorba sĕ capete și bieții Românî ceva.[1]) Impĕrătésa, spre a mulcomi pe Românii nemulțumițî și chiar rĕsvrătițî în urma prigonirii episcopului Klein, prin decretul din 15 Aprile 1746 ordonà din nou dotarea Clerului cu pămênt și capeții. Guvernul însĕ abia prin circulara sa de dto 9 Martie 1747 făcù o disposiție vagă, în sensul căreia în comunele, *unde se află pămênt în abundanță*, sĕ se dea posesiunî și preoților. (Si territorium fundis abundet, possesiones pro clericorum subsistentia assignandae sunt).[2]) Puțin efect a avut acéstă disposiție, căcî împĕrătésa prin decretul de dto 18 Iunie 1747 din nou înculcà dotarea Clerului.

Acum se apucară sĕ facă ceva. Guvernul trimise comisarî prin sate, ca sĕ taie preoților românî porțiunî canonice. Efectul însĕ în unele părțî a fost neînsemnat. In tot districtul Făgărașului și în scaunele săsescî preoții n'au căpĕtat mai nimica, ci moșiile lor proprii moștenite, orî cumpĕrate, se considerau ca porțiunî canonice și erau scutite de dare. In alte părțî însĕ căpĕtară agrii de 9 gălete și fênațe de 4 carĕ de fên. Dar pe cât de greu căpĕtară acest pămênt, pe atât de ușor îl și perdeau sĕrmanii preoți, pe alocurea, prin rapacitatea domnilor de pămênt. Casurî de acestea întêlnim mai multe în conscripțiile de pe timpul episcopilor Aron și Atanasie Rednic. Aducem aci unul caracteristic prin brutalitatea domnilor și a altor confesiunî: Preotul Vasile din Păucea (Pocsfalva) comitatul Têrnavei, căpĕtase prin act legal dat de comisarii guvernului Francisc Henter și Nicolau Szombatfalvi un agru de 20 feldere, séu de 5 gălete, în partea superióră a hotarului și-l folosì neconturbat din 1748 până în 21 Maiŭ 1753, când bietul preot, între sudălmî urîte și amenințărî cu mórte, fù scos din posesiunea pămêntului, i-se răpì plugul cu patru boi din brazdă, și el însușî, — póte că se va fi împotrivit — fù aruncat în temnița din Korod în contra „privilegiului forului“, apoi judecat de nisce domnî amețițî de beuturî și ținut în temniță până în 12 Iunie 1753, când fù eliberat la întrevenirea Tesaurariului din Sibiiu. Din 4 boi bunî, preotul recâștigà numai doi slabî, ér pămêntul fù dat bisericei calvinescî.

La rugarea protopopului Năsĕudului, împĕrătésa M. Teresia prin decretul din 15 Iuniu 1759 a enunciat, că porțiunea canonică de până atuncî de 9 gălete și 4 care de fên sĕ se ridice la 20 gălete și 15 care de fên. Stăpânitorii din Transilvania însĕ îndată interpretară și acest decret în sensul, că nu în fie care hotar (călcătură, furdulaș) sĕ aibă preotul acest cuant, ci în douĕ hotare, și nu fie-care preot sĕ capete întreg cuantul, ci décă în comună sunt mai mulțî preoțî, atuncî toțî la olaltă sĕ capete acéstă cantitate. In chipul acesta în Sĕliște, unde erau în funcțiune 7 preoțî unițî, nu se venia pe unul nicî loc de 2 gălete la an.

După-ce încercările făcute în 1747 și 1648 pentru asignarea de porțiunî canonice pe alocurea au avut puțin resultat, guvernul, la porunca primită din Viena, se vĕdù silit a dispune prin circulara din 28 Septemvrie 1748, ca acolo, unde preoții nu căpĕtară porțiunî canonice, sĕ li-se dea din partea poporenilor lor așa numitele „*capeții*“, adecă fie-care contribuent român cu avere sĕ dea preotului sĕu 2 feldere de grâu, 1 felderă de ovĕs, una de cucuruz, douĕ mănușî de cânepă, și unde se află viî, o jumĕtate vadră de vin. Vĕduvele sĕ plătéscă numai jumĕtate din aceste capețiî. Contribuenții mai sĕracî au sĕ dea preotului câte 50 denarî. Feciorul căsĕtorit, care trăesce în aceeașî casă și la aceeașî masă cu tatăl sĕu, nu este dator a plăti capețiile separat, ci împreună cu tatăl sĕu. Acéstă ordinațiune guvernială fù publicată pretutindenea, dér în unele părțî fără efect, căcî vedem că magistratul din Sibiiu ocupându-se în ședința din 12 Oct. 1748 cu acest ordin, n'a luat nicî o disposiție pentru esecutarea lui.[3])

Comunele, unde preoțiî au căpĕtat „capețiî“ în cereale și banî, se pot vedé din „Statistica“ dela 1750 publicată de mine.

Intre astfel de împrejurărî mulțî preoțî trebuiau sĕ-șî câștige pânea de tóte dilele prin lucrul mânilor lor, întocmai ca țĕranii, și adese-orî trebuiau sĕ muncéscă în pămênt strein, căpĕtat dela domnii de pămênt, séu dela credincioșii lor, pentru care însĕ aveau sĕ plătéscă taxe, séu sĕ facă robote.

(Va urma.)

*) Actele relative la acest capitol se publică în Apendice sub E, vedî însĕ și „Statistica Românilor“ din Transilvania în anul 1750, publicată de mine în „Transilvania“ Nr. IX, din 1901, și de aicî reprodusă și în broșură separată

[1]) Tot așa s'a practicat acésta și înainte de unire, ce se póte vedé din scrierea mea despre „Vechile episcopii românescî.“

[2]) Protocolul anului 1766 din arch. din Blașiŭ.

[3]) Protoc. magistratului din Sibiiu de dto 12 Oct. 1748.

---

mișcare ar fi fugit de-ar fi mâncat pămêntul. Am stat liniștit privindu-o. Restul din cétă s'a oprit la o distanță și care era mai îndrăsneț se apropia privindu-mĕ cu óre-care témă. In curênd însĕ ochiî mei li-s'au părut prietenoșî și m'au încunjurat cu toții. Fetițele carî n'aveau treispredece anî, începură sĕ-șî dea cóte și sĕ pufnéscă de rîs.

Mie-mî părea că trăiesc într'un vis și l'aș fi blestemat pe cel care m'ar fi trezit din visul acela. Sĕ le fi vĕdut cum veneau rênd pe rênd cu păhărelul și în apa cea clară îșî udau degetele lor de colórea trandafirului. Cei doi băețî mai micî decât fetele, vĕdênd rîsul lor și nepricepêndu-l, săreau și ei prin prejur și cântau.

Le-am rugat sĕ-mî dea și mie puțină apă din păhărelul lor și mi-au dat. N'am beut nicî-odată o apă mai bună de cât aceea. Mi-s'a părut că am întinerit și mî-am adus aminte de apa fermecată de prin poveștî.

S'au depărtat apoi cu toții aruncându-mî privirî șirete și multă vreme le-am audit hohotele deșteptând pădurea ațipită. Am cădut ér în posiția de mai înainte rĕsturnat, cu ochii la cer, și mi-au venit pe buze vorbele lui Horațiu:

„Culcat pe iérbă verde, aprópe de-un isvor
Ce mî fură ochii, gândul în cursul sĕu ușor.
Atuncea la rĕcóre simțind o pace dulce
Chem musa-mî drăgălașe de brațe-mî sĕ se culce
Și încununat pe frunte cu foi pe trandafirî
Vĕd hore vii de nimfe, de faunî, de satyrî
Și uit . . . .
Și uit chiar omenirea cu poftele-i hidóse.

* * *

Și așa a fost; un vis, pe care mi l'au adus copiiî și plecând, mi-l'au luat cu ei. Ce mult așî fi vrut sĕ mĕ ia și pe mine și sĕ mĕ pierd pentru tot-déuna în lumea lor naivă, fără grijî și fără gândurî.

M'am ridicat și cu sufletul curat, ca și când aș fi venit dela biserică, pășiam încet și fricos. Cu fie-care pas simțeam cum mĕ smulg din acel dulce far niente de adineaurî și m'afund érășî în noroiul vieții. Copacii de pe marginea aleei, par' că plângeau și legănațî de vêntul de séră îșî plecau crengile, cercând sĕ-mî însenine fruntea.

Când am ajuns la rondul cu trei mese, mĕ simțeam obosit afar' din cale și mĕ lăsai pe banca învechită din fața mesei din fund, care era înoită de curênd cu scândurî de brad albe și netede.

Pe una dintre scândurî citìi aceste vorbe:

„*Am plecat și pentru totdéuna!*“ Dedesubtul lor nicî o iscălitură; de-asupra însĕ mai erau vre-o dece rêndurî peste carî însĕ era tras cu creionul și atât de apăsat încât mî-a fost imposibil sĕ descifrez ceva.

„*Am plecat și pentru totdéuna!*“ Atâta se citea clar și mî-au fost de ajuns aceste vorbe, ca sĕ îmî deștepte un roman întreg, roman trăit și încununat de desnădejde și de lacrimî.

După rêndurile șterse și după vorbele de mai sus, scrise de curênd dădui cu socotéla, că trebue sĕ fie aicî o corespondență tainică, vre-o dragoste póte nefericită...! și nu m'am înșelat.

Peste puțin se abătu din alee o soră de caritate. Inaintà spre masa mea și când mĕ vĕdù avui norocul sĕ-i surprind o tresărire ușóră a sprincenelor și sĕ citesc în ochii ei negri un fel de mirare și de témă. Cu un aer de nemulțumire se aședà la masa din drépta. Băgai de sémă că mĕ spionéză și-i bănui îndată neliniștea, care o chinuia.

Mĕ sculai și trecui pe lângă ea cu o indiferență prefăcută în care timp putui sĕ-i observ o radă de bucurie, care i-se juca pe față.

— „Așa e!“ îmî disei și mĕ pierdui printre copacii învelițî de primele umbre ale nopții.

După un sfert de cés mĕ întorsei. Incet, anume ca sĕ nu-i atrag atenția, o găsìi cu capul rădimat în palme. Mĕ oprìi un moment și după oftările, care-i cutremurau tot corpul, vĕdui, că plânge. Plângea... Plecaiŭ mai departe....

Când mĕ întorsei a doua óră, nu mai era acolo. Indemnat de bănuiala de-adineaurî mĕ apropiai de masă. Dedesuptul vorbelor de mai sus era desemnat un sóre în asfințit. Sub acest sóre erau scrise cu nisce linii tremurate și subțirî, de de-abia se puteau ceti, cuvintele:

„S'a 'noptat... și ce frumósă era diua!...

Clopotul cel mare dela „Biserica négră“ ca un moșnég cuminte îșî făcea rugăciunea de séra...

Nópte bună!

Veturio.

SCIRILE DILEI.

2 (15) August.

Prinţul Carol nu merge la Iaşĭ. Am reprodus scrie „Conserv.“ deunădĭ după *Evenimentul* (din Iaşĭ) scirea, că principele Carol va merge la Iaşĭ spre a urma cursurile şcólei militare. Informaţia este fără îndoiélă, greşită. Principele Carol este încă într'o vîrstă prea fragedă spre a urma cursurile chiar ale anului întâiŭ, şi mai ales spre a fi despărţit de părinţii sĕi. Va fi de ajuns, când va avé vîrsta corĕspundĕtóre spre a urma clasele gimnasiale, sĕ fie pregătit la Bucurescĭ de profesorii sĕi şi sĕ dea examen la Iaşĭ.

Concert şi bal al Ligei în Buşteni. Ni-se scrie: Marţĭ séra 30 Iulie v. secţiunea Ligei culturale din Predeal — care prin frumósa şi rodnica sa activitate, se póte numĕra cu drept cuvênt printre cele dintâiŭ secţiunĭ ale acestei instituţiunĭ culturale — a aranjat la Buştenĭ după-cum sciţĭ în salonul „Eliseul Valea Cerbului“ un concert vocal şi instrumental.

Favorisată de timp şi de valorosul concurs pe care i-l'au dat şi de data asta, mai mulţĭ Ligiştĭ fruntaşĭ printre care amintim în special pe d-nul preşedinte al comitetului central Petre Grădişteanu, A. D. Florescu, Septimiu B. Mureşanu, sosiţĭ anume din Bucurescĭ, Igiroşianu, Ioan Baboeanu-Droe, I. G. Babeş, avocatul Luca etc., cum şi al gentilelor d-şóre: colonel Paleologu, Baboeanu, Saillant, carĭ au avut deosebita buna-voinţă de a-i aduce servicii vrednice de tótă lauda prin vêndarea biletelor, florilor, cocardelor şi confettilor; secţiunea Predeal a reuşit sĕ adune la acest concert un public atât de ales şi numĕros, cum nu s'a mai vĕdut la nicĭ un concert sĕu bal din câte s'au aranjat în acest sezon la staţiunile climaterice de pe frumósa Vale a Prahovei.

Ceea-ce a contribuit însĕ mai mult la acest succes al Ligei, este fără îndoială fericita achisiţie al unor talente de-o reală şi stabilită reputaţie artistică, pe care secţia Predeal a avut'o pentru concert, în apreciatul şi îndatoritorul concurs al d-relor Florica Thierrin o simpatică şi excelentă harpistă, al bine cunoscutei nóstre prima-done legeră de la Teatrul Naţional, frumósa d-ră Camila Mihăilescu cu acompaniamentul la piano al d-rei Maria Narice şi al d-lui profesor Carrini.

Aplausele sincere şi fórte des repetate ale asistenţilor cred, că au fost judecata dréptă a felului cum distinşii concertiştĭ au esecutat programa şi mĕ dispenséză a le mai aduce şi elogiile mele.

Comitetul secţiunei Predeal, fórte recunoscĕtor pentru acest bine-voitor concurs, şi-a esprimat viile sale mulţumirĭ concertiştilor prin distinsul şi harnicul ei preşedinte d-nul S. P. Igiroşianu, oferind fie-cărei d-re câte un prea frumos buchet de florĭ cu panglicĭ naţionale.

După concert a urmat dansul pănă dimineţa. In pausă d-nul Petre Grădişteanu într'un frumos şi patriotic discurs salută şi mulţumesce publicului asistent pentru concursul ce l'a dat Ligei şi face un călduros apel femeilor române pentru îmbrăţişarea ideilor Ligei. — *Semur.*

Şcólele congreganiste în România. Din Bucurescĭ se telegrafiéză unui diar din Budapesta următórele: Misionarul frances Ian *Pelieu* a fost alaltă-erĭ în audienţă la ministrul-preşedinte *Sturdza* făcênd propunerea, ca şcólele congreganiste gonite din Franţa, sĕ fie primite în România, unde sĕ se stabilésca împreună cu averea lor şi sĕ-şĭ continue activitatea. Misionarul frances admite prerogativele statului în ceea-ce privesce organisarea internă a şcólelor şi întroducerea gradată a limbei române. Asupra acestei propunerĭ va hotărî consiliul de miniştri. Sunt în total 186 de şcóle cu o avere de 121 milióne francĭ. — Publicăm cu reservă acéstă scire.

Tolstoi în România. Carmen Sylva regina României a învitat în diferite rêndurĭ pe contele Leo *Tolstoj* la Sinaia. Bĕtrânul scriitor rus doria şi el a face cunoscinţa reginei. Dorinţa lui Tolstoj, probabil, că se va împlinì în curênd, de óre ce sinodul Rusiei excomunicându-l, în casul, când va muri, nu va fi înmormêntat bisericesce. De aceea s'a hotărît, sĕ se mute la Bucurescĭ, ér décă s'ar întêmpla sĕ móră mai curênd, a luat disposiţii sĕ i-se transporte corpul în capitala României, unde va fi înmormêntat cu pompă bisericéscă.

Emigrărilor Evreilor din România. Un diar din Bucurescĭ, care este bine informat asupra mişcării de emigrare a Evreilor, anunţă că în luna August vr'o 8000 de Evrei vor emigra în America. Étă ce scrie acel diar: Din Bucurescĭ va pleca un mare grup, format din douĕ mii douĕ sute şépte-decĭ de persóne. Din Iaşĭ va pleca un grup de o mie-opt-sute persóne. Din Brăila va pleca un grup de o mie cincĭ sute. Vor mai pleca încă alte douĕ grupurĭ din provincie aşa că totalul emigranţilor în luna August, va fi peste 8000 suflete. Tóte aceste grupurĭ sunt ajutate de societatea ICA şi se îndréptă spre Statele-Unite (Filadelfia, Chicago, San-Francisco şi New-York), Argentina şi o parte spre Canada, dér aceştia sunt cei mai puţinĭ. Unele din aceste grupurĭ, cum de esemplu grupul din Bucurescĭ, era sĕ plece la sfîrşitul lui Iulie, dér nu s'au adunat toţĭ banii necesarĭ. Grupului din Bucurescĭ îi trebuesce 120.000 lei ca sĕ pótă pleca şi la 1 Iulie nu poseda decât vre-o 60.000. Actualmente însĕ e pe cale sĕ-şĭ aibă toţĭ banii necesarĭ. Grupul din Iaşĭ posedă deja aprópe toţĭ banii. Câteşĭ cincĭ aceste grupurĭ vor pleca în aceeaşĭ sĕptĕmână, pe la 20 de August. Sunt mulţĭ însĕ, care de şi făcênd parte din acele grupurĭ, n'au mai voit sĕ aştepte şi au început deja sĕ părăsésca ţéra. Ast-fel, Dumineca trecută au plecat mai mulţĭ tinerĭ spre Chicago. E şi explicabil ca în lunile August şi Septemvrie sĕ plece mai mulţĭ emigranţĭ, deóre-ce în urmă va începe timpul rĕu.

— Bucuria Americanilor!

Congresul macedonean. Din *Sofia* se anunţă cu data de 13 August: Inaintea prândului s'a terminat cu verificarea mandatelor societăţilor din Sofia. Delegaţii societăţii, care s'a despărţit de partisanii lui Sarafoff, au fost respinşĭ. Sarafoff şi prietenii sĕi au protestat. Nu s'a petrecut nicĭ un incident. Preşedintele comitetului Mihailovski a cetit o lungă scrisóre către congres în care el arată lipsa de disciplină şi spune, că şi-a dat pentru tot-déuna dimisia din comitet şi organisaţie, deóre-ce organisaţia acésta nu póte aduce nicĭ un serviciu ci numai rĕu causei lor. Mihailovsky sfătuesce pe succesorul lui sĕ decline preşedinţia, décă nu va fi ales cu majoritate absolută, pentru-că nu va avé autoritatea necesară spre a conduce afacerile. Demisia lui Mihailovsky, va fi publicată în curênd.

De la băi. In lista nr. 7 a óspeţilor din Elŏpatak vedem următórele nume românescĭ: vĕd. M. Orbonaş, Reghin; Nic. T. Ion, comersant, Brăila; Bucur Gârbăcescu, comerciant, Bucurescĭ; T. Bulc, profesor gimnasial, Beiuş; Petru Pană, proprietar, Viziru; Moştenitorii lui Const. V. Steriu, Braşov; I. Pascu, preot, Craiova; Paul Anghelescu, căpitan şi soţia, Bucurescĭ; V. Columbianu, Craiova.

Invĕţător condamnat la 10 anĭ de temniţa. Din Sátoraljaujhely se anunţă, că învĕţătorul reformat din Csanálos, Boros Jenö, a fost condamnat la 10 anĭ temniţă, pentru-că a abusat de-o elevă a sa, în etate de 11 anĭ. Faptul s'a petrecut anul trecut şi Boros a fugit atuncĭ, ca sĕ scape de furia poporului. El a fost arestat în Hamburg şi acuma şĭ-a luat pedépsa.

Propagandă pentru Evreii din România. De cât-va timp a început sĕ apară în Londra un diar întitulat *The Roumanian Bulletin,* care are de scop ducerea unei campanii în favórea evreilor din România. In numĕrul 2 al acestui diar se enumĕră legile votate contra evreilor şi se vorbesce de situaţia financiară a României.

Ocolul pămêntului pe jos. Lunĭ a trecut prin Cernavoda turistul frances Charles Binnet; el a parcurs 23000 km. în 2 anĭ şi speră, că de acum în doi anĭ va termina ocolul lumei; e în etate de 19 anĭ numai şi se bucură de-o excelentă sănĕtate.

Esecutarea unui ucigaş. In Viena a fost spânzurat la 11 August Iohann *Woboril,* fochist la căile ferate, care a omorît la 26 Ianuarie pe telarul Israel Kessler, lovindu-l cu un ciocan în cap. Woboril a tăgăduit în tot timpul procesului, că ar fi avut intenţiunea de a omorî. Faptul s'a petrecut astfel: Woboril îşĭ pusese amanet la Evreu inelul de logodnă. Nevasta lui cu care era căsătorit abia de 5 dile i-a făcut aspre reproşurĭ pentru acésta. S'a dus decĭ la telar (negustor de lucrurĭ vechĭ) sĕ-şĭ ia inelul îndĕrĕt. Acesta însĕ îi cerea acum 6 coróne, în loc de douĕ, cât îi dăduse pe inel. Din pricina acésta s'a născut o cértă şi Kessler i-a dat lui Woboril o palmă. Woboril l'a lovit atuncĭ pe Kessler în cap cu ciocanul, pe care tot-déuna îl purta la sine şi cu care sfărîma cărbunii. După esecutarea lui Woboril preotul Fuchs, care l'a pregătit la mórte a rostit următórea cuvêntare:

„Era în Maiŭ a tr. şi noi ne aflam tot în acest loc şi tot cu o asemenea ocasiune. In 2 anĭ douĕ corpurĭ omenescĭ pe spânzurătóre! Insĕ ce deosebire colosală între aceştĭ doi! — Al doilea trup încă nu s'a recit şi îmĭ rĕsună încă în urechĭ vorbele rostite adĭ nópte de buzele încă vii ale executatului. Adĭ dimineţă la órele 3, când am rostit cuvêntul „*Absolvo*“ — mĭ-a spus: „*Acuma mĕ simt uşurat*“, ér la órele 5 când a sunat de „Ave Maria“ şi îl preparam la ultima liturghie şi la ultima cuminecare, îi spusei, că dorinţa de a-şĭ vedé pe mamă-sa nu se póte împlini, însĕ îi spusei, că în sf. sa religiune are o mamă, pe maica domnului. Şi pe când ne rugam împreună în timpul, ce clopotul suna, el dise: „Eu sunt un biet pĕcătos“ şi când i-am dat binecuvêntarea, şĭ-a ridicat ochii spre cer şi din nou s'a adeverit ce dice scriptura: Credinţa i-a fost acestui biet suflet mângăere în césul din urmă. Avênd încredere în acéstă sfântă credinţă a nóstră, noi cei ce suntem martorĭ ai sfîrşitului unei vieţĭ, sĕ facem făgăduinţă faţă de Domnul şi Dumnedeul nostru, că nu numai vom avé credinţa, dér o vom şi ţiné şi în acésta sfântă credinţă a nóstră sĕ dicem pentru odihna sufletului acestui neînsufleţit un „tatăl nostru.“

Viile din Oltenia. Ploile generale de dilele trecute au făcut un mare bine viilor din România care într'unele din judeţe erau ameninţate din causa secetei. In special viile din Oltenia sunt admirabile şi promit o recoltă excelentă.

Ninsóre. Mercurĭ nóptea spre Joi a nins pe Bucegiu, acoperindu-l cu zăpadă pănă jos, unde încep pădurile. In Zĕrnescĭ termometrul a coborît la 5° d'asupra lui zero. Piatra Craiului e albă de zăpadă.

De la poliţie. La poliţia oraşului Braşov după-cum aflăm din „Br. L.“ sunt vacante douĕ posturĭ de poliţiştĭ, carĭ se vor numi pe diua de 1 Septemvrie. Reflectanţii, carĭ au servit în armată ca subofiţerĭ şi cunosc limba maghiară, germană şi română, sĕ se presente pănă la 19 Aug. (Marţĭ) la poliţie.

Representaţiunĭ kinematografice. Mâne, Sâmbătă, în 16 August şi Dumineca în 17 August după amiadĭ la órele 4 se vor da representaţiunĭ kinematografice *pentru copii* în sala de la „*Casa de tir*“, întunecată anume pentru acest scop. Intrarea 30 cr. Copiiĭ plătesc pe jumĕtate.

Ce e bun, nu e scump. Se atrage atenţiunea on. public strein, că la cumpĕrăturile ce le face, sĕ aibă în vedere firma *M. L. Laszló succesor Iuliu Popp,* têrgu Inului 29. Piaţa Francisc Iosif. unde se vînd cu preţurĭ reduse toţĭ articulii de seson.

Literatură.

Teoria asigurărilor asupra vieţei. Am primit la redacţiunea nóstră cartea d-lui Ioan *Lăpĕdatu „Teoria asigurărilor asupra vieţei“.* Studiul acesta după cum mărturisesce însuşĭ autorul, este scris pe înţelesul tuturor acelor persóne din pătura cultă carĭ sĕ interesézâ de înaintarea şi prosperarea poporului nostru. D-l autor în cartea de faţă după ce face o reprivire generală asupra istoricului asigurărilor trece în miedul lucrărei d-sale desvoltând mai întâi calculul intereselor compuse. Er ceea ce servesce ca basă a tuturor calculaţiunilor asupra vieţei, desvoltă cât se póte de uşor criteriul matematic al mortalităţei ómenilor. După acestea tractéză într'un mod cât sĕ póte de limpede şi de uşor diferitele combinaţiunĭ ce se pot face cu privire la viaţa unei sĕu a mai multor persóne. D-l Ioan Lăpĕdatu, autorul acestei cărţĭ, este încă bursier al fundaţiunei „*Gozsdu*“, şi publicul românesc îl cunósce deja de mai înainte, din diferitele disertaţiuni şi publicaţiunĭ ale d-sale. Cartea sus amintită este o dovadă că d-l Lăpădatu scie sĕ-şĭ îndeplinéscă datoria şi sĕ se facă vrednic de ajutorul de care se bucură. Fie apariţiunea acestei cărţĭ un bun augur pentru desvoltarea mai departe a acestei ramure de sciinţă, care până acuma la noi a fost cu totului tot neglijată. Cartea conţine 144 pag. octav mare şi a apărut dilele acestea în tipografia Ciurcu & Comp. de unde se póte procura cu preţul de 3 cor.

ULTIME SCIRI.

St. Petersburg, 15 August. Foile rusescĭ se ocupă în mod intensiv cu reformele din Macedonia. „*Nosvoje Wremja*“ pledéză pentru interesele Rusiei în Balcanĭ. Rusia are acolo interese deosebite de ale celorlalte puterĭ. Ea trebue sĕ facă singură proiectele de reforme, nu sĕ le aştepte de la celelalte puterĭ.

Lesneveu, 15 August. In Plongouvelin şi Plonmozoner s'au închis şcolile congreganiste în asistenţa unei companii. Locuitorii au strigat: „Trăiéscă libertatea! Trăiéscă călugăriţele!“

Sofia, 15 August. Guvernul turcesc a lansat mii de proclamaţiunĭ, în carĭ în numele Sultanului soméză pe locuitorii bulgarĭ, sĕ depună armele şi sĕ aibă încredere în bunăvoinţa sultanului, care iubesce pe toţĭ supuşii sĕi fără deosebire de religiune şi naţionalitate.

Diverse.

Despre femei. Socrate ar fi dis: „In lumea asta e numai o femeie rea, tótă lumea se vaeră însĕ: Trebue că aceea e a mea“.

Un „têrnovean“ ar fi dis: „Unde-s trei femei la olaltă, par' că-i têrg de sĕptĕmână, unde-s apoi şése, acolo e têrg de ţéră, aşa le umblă gura.“

Sosiţĭ în Braşov.

Pe diua de 14 August 1902.

H. Pomul verde: Apostolescu, funcţionar, Sinaia; Sédy, Stern, funcţionarĭ, Budapesta; Katona, proprietar, T. Mureşului.

H. Europa: Haimann, Reghin; Kronitz, Hienz, Behron, Viena; D-na Rusu, soţie de advocat, Sibiiŭ; Szirnai; Popescu, locotenent. Constantinescu, idem, Sinaia; Végh, paroch, Arkos; Augusti, Schwarz. Arad.

H. Corona: Arnold, Aussig.

H. Bucurescĭ: Fey, Heskó, T. Murĕşului: Biliczay, Comorn; Szirányi. Seghedin; Florescu, proprietar, M Egyed; Dr. Marciac, advocat, A.-Iulia. Dr. Nagy, Cluşiu; Papp, Făgăraş; Gulden, Tábory. Lázár. Pesta: Dr. Nedelcovicĭ, medic, Bacău; Teodorovicĭ, Galaţĭ; Reatul, T.-Ocna; Boliacu, Grünberg. Kleyborn, Beez, Maj, Mihăilescu, Steriu, Bucurescĭ: Petrovicĭ, Buzĕu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 August n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.20
Renta de corône ung. 4%	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	118.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.50
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	203.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	162.50
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de aur austr.	121.65
Losurĭ din 1860.	152.30
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 90
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	728.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	685.—
Napoleondorĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane	116.97½
London vista	239.75
Paris vista	95.17½
Rente austr. 4% de corône	99.95
Note italiene	94 05

Cursul pieţei Braşov.

Din 15 August n. 1902.

	Cump.	Vênd.
Bancnot rom.	18.90	18.94
Argint român.	18.80	18.88
Napoleond'orĭ.	19.04	19.07
Galbenĭ	11.20	10.30
Ruble Rusescĭ	2 54	—.—
Mărcĭ germane	117.25	—.—
Lire turcescĭ	21.40	21.50
Scris fonc. Albina 5%	101,—	102.—

Publicaţiune.

Moştenitorii după rĕmasul d-lui Otroban Nandor încunosciinţéză prin acésta, cum-că realităţile următóre, carĭ au rĕmas din licitaţie se dă voie a-se vinde şi din mână liberă. Acesta sunt precum urméză:

1) Casa de lemn, în Braşov (Scheiŭ) Podul Creţului, nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.

2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea şi cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Braşov, nr. 10,961 A † 25 404/12 nr. top.

3) In Bacĭfalu. casa cu nr 446, cu 9 apartamente de locuit, cu o mare grădină de póme, odăile folosite pentru locuinţă de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr. 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top.

4) In Bacĭfalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădină, indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.

5) In Előpatak staţiune balneră aşa numita „Villa Zona“ cu întreg angajamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top.

6) Casele din Braşov, Strada Porţii nr. 16 şi cel vechiŭ 488, induse în cartea funduară Nr. 2660 nr. top. 5434, şi casa din strada Spitalului Nr. 11 nou şi cel vechiu 475, nr top. 5420, douĕ case legate una de alta (fost hotel Baroş).

7) Imobilul din Apaţa. loc de zidire, indus în cartea funduară nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/2.

8) Livadea din Tuşnad Nr 976 indusă în cartea funduară nr. A † 12.508/12.

9) Realitatea aflătóre în Bölön Nr 634 indusă în cărţile funduare sub Nr. A † 3759/3.

10. O şură aflătóre în Agostonfalva.

11. O baie de fier in Felső-Rákos.

12. Realităţile aflătóre în Bardocz sub Nr. 674 şi 736 indusă în cartea funduară sub Nr A † 263, 265 şi 267/1, 267/2.

Informaţiunĭ maĭ detailate se pot lua în cancelaria d-lui advocat Zakariás Iános, Braşov strada Spitalului militar Nr. 3, unde se pot vedé şi condiţiunile de vêndare a părţilor.

Braşov, 28 Iunie 1902

Szabó Alesandru,
esecutorul întregului rĕmas după Otroban.

596,8—0

Sz. 7768—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy Burszán Sándru George gridi lakos végrehajtatónak Csurila András a Szamoilae végrehajtást szenvedő elleni 154 korona 60 fillér tőkekövetelés es járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a Sárkány kir. járásbiróság) területén lévő Grid község határában fekvő a gridi 743 sz tjkvben A † iradszám alatt foglalt 115 és 116 hrsz. egész ingatlanra. (belsőség) 193 korona a gridi 60 számtjkvben A †.

190	hrsz.	egész	ingatlanra	17	kor.	6152	hrsz.	egész	ingatlanra	15	kor.
2399	„	„	„	12	„	6466,6467	„	„	„	22	„
2401	„	„	„	1	„	7247	„	„	„	49	„
2404	„	„	„	1	„	7560	„	„	„	20	„
2406	„	„	„	1	„	7652	„	„	„	35	„
2626	„	„	„	12	„	8054	„	„	„	17	„
3031	„	„	„	8	„	8150	„	„	„	23	„
3601	„	„	„	31	„	8444	„	„	„	19	„
4366	„	„	„	7	„	8471	„	„	„	13	„
4669	„	„	„	4	„	8473	„	„	„	6	
4924	„	„	„	13	„	8480	„	„	„	6	„
5139	„	„	„	17	„	9625	„	„	„	16	„
5427	„	„	„	30	„	9728	„	„	„	17	„
5706	„	„	„	7	„	10252	„	„	„	67	„
6033	„	„	„	9	„						

ezennel megállapitott kikiáltási árban, elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi October hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor** Grid községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott sz bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi junius hó 21-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

Schupiter
kir. albiró

616.1—1

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·15 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda. la óra 10.46 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (gar. Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8·50 mim. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m. (are tură legăcu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Brasov:

I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Sereda óra 3:20).
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixtla óra 10·5 m. séra.